Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25873
Copyright: Admont, Benediktinerstift

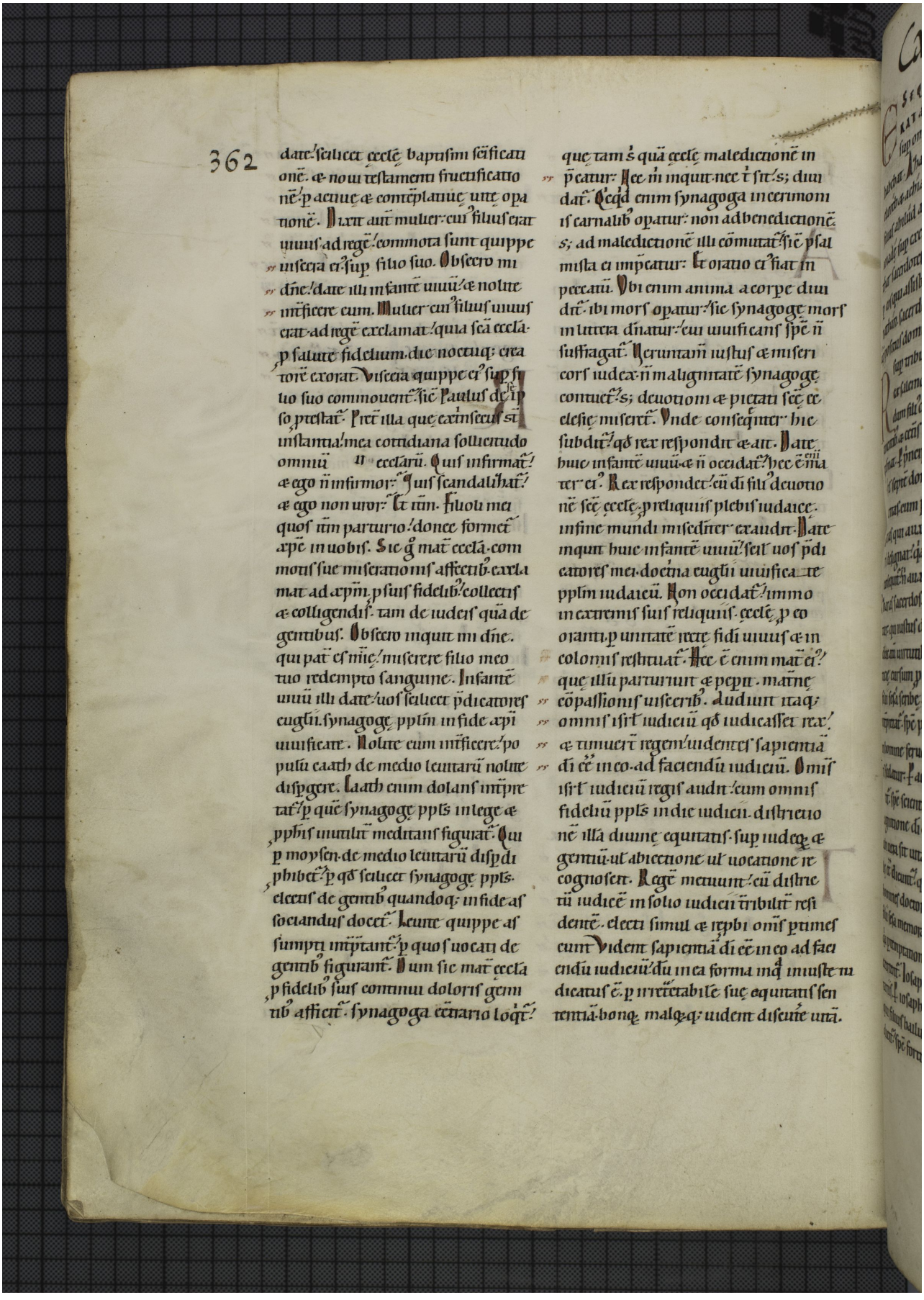

362

dare/ saluet ecclē baptismi sēficatiōnē. ē nouū testamentū fructificatiōnē/ p actiuē ē cōtēplatiuē unē opationē. Dixit aūt mulier: cui⁹ filius erat unus/ ad regē/ commota sunt quippe uiscera ei⁹ sup filio suo. Obsecro mi dne/ dare illi infamē uitā/ ē nolite mīficere eum. Mulier cui⁹ filius unus erat ad regē exclamat/ quia scā ecclā p salute fidelium die noctuq; erationē exorat. Viscera quippe ei⁹ sup filio suo commouent. sic̄ paulus de ipso p̄stat. Pret̄ illa quę ex⁹ intrinsecus est instantia/ mea cottidiana sollicitudo omniū ū ecclārū. Quis infirmat/ ē ego nō infirmor? Quis scandalizat/ ē ego non uror? Et rūm. Filioli mei quos rūm parturio/ donec formet̄ xp̄s in uobis. Sic g̀ mat̄ ecclā. commouit sue miserationis affectib⁹ exclamat ad xp̄m p suis fidelib⁹/ collectis ē colligendis. tam de iudeis quā de gentib⁹. Obsecro inquit mi dne. qui pat̄ es miē/ miserere filio meo tuo redempto sanguine. Infamē uitā illi dare/ uos saluet p̄dicatores/ euglī. synagogę pplm in fide xp̄i uiuificare. Nolite eum mīficere/ populū caath de medio leuitarū nolite dispgere. Caath enim dolans imp̄tat⁹/ p quē synagogę ppls in lege ē ppbis umbrā meditans figurat̄. Qui p moysen de medio leuitarū dispdi phibet̄/ p qđ saluet synagogę ppls. electus de gentib⁹ quandoq; in fide associandus docet̄. Leuite quippe assumpti imp̄tant⁹/ p quos uocati de gentib⁹ figurant̄. Dum sic mat̄ ecclā p fidelib⁹ suis continui doloris gemitib⁹ afficit̄. synagoga ecclārio loquit̄/ quę tam s. quā ecclę maledictionē impatur. Hec mihi inquit nec t̄ sit⁹; diu dat̄. Eqđ enim synagoga in cerimonialib⁹ carnalib⁹ opatur: non ad benedictionē s; ad maledictionē illi cōmutat̄/ sic̄ psalmista ei imp̄catur: Et oratio ei⁹ fiat in peccatū. Vbi enim anima a corpe diuidit̄. ibi mors opatur/ sic synagogę mors in littera dinatur/ cui uiuificans sp̄ē nō suffragat̄. Iccirco iustus ē miserit cors iudeax⁹ ī malignitatē synagogę conuict⁹; deuotionē ē pietatis ecclesię miserat̄. Vnde cōsequit̄ hic subdit⁹/ qđ rex respondit ē ait. Date huic infantē uitā ē nō occidat⁹/ hec ei⁹ mater ei⁹. Rex respondet/ eū di filiū deuotionē ecclę/ p reliquis plebis iudaice. infine mundi misericorditer exaudit. Date inquit huic infantē uitā/ scit⁹ uos p̄dicatores mei. doctina euglī uiuificare pplm iudaicū. Non occidat⁹/ immo in extremis suis reliquis ecclę/ p eo orans. p unitatē recte fidei uiuus ē in colonis restituat̄. Hec ē enim mat̄ ei⁹/ que illū parturiunt ē pepit. matrē cōpassionis miserib⁹. Audiunt itaq; omnis⁹ isti iudicii qđ iudicasset rex/ ē timuerūt regem/ uidentes sapientiā di ee in eo. ad faciendū iudicii. Omnis isti iudicii regis audit/ cum omnis fidelitū ppls in die iudicii. distinctionē illā diuinę equitatis. sup iudeę ē gentiū. ut abiectione ut uocatione recognoscent. Regē meum/ cui distinctū iudicē in solio iudicii tribuit/ residentē. electi simul ē reprobi omnis primes cum uident sapientiā di ee in eo ad faciendū iudicii/ du in ea forma mā inuste iudicatus ē. p irrefragabilē suę equitatis sententiā bonę malęq; uident discretē uitā.